

De zomer van 2018 behoort zeker tot de 5% droogste zomers ooit gemeten. Sinds het neerslagtekort in Nederland deze grens heeft overschreden, maken we vergelijkingen met 1976 waarin het groeiseizoen, van april tot en met september, het droogst is verlopen sinds 1901. We zien, waar je ook kijkt, overal droge velden, gele graslanden en oplopende risico's voor natuurbranden. Voorzichtigheid geboden! (BL)

Van beljartlaoke ... tot stoppelhooiveld

Wat een heerlijk zeumerweertie hè me toch de leste weke, hee. Laete me nou net in ons bejaerde carrevannechie huize, mor veertig kilemeter van Slierecht. Wat daer zô leuk aan is? 't Buite zijn, netuurlijk! 's Oches opstaon en buite onbijte. Je krantjie leze voor de voortent en lekker gaon fietse. Trugkomme en gezellig buite wà drinke. Een praotjie mè je bure over fietstochte in de omgeving en over leuke durrepies. Geniete van de felgroene mini camping met 'n grasveld as 'n beljartlaoke.

As ie jong ben en verkering het, wil ie zô dolgraeg 'n fijn huis hebbe. As ie dat dan voor mekaor het en vekansie krijgt, kruip ie eerst jaere in 'n tent en laeter in een huisie op wiele dà je deur hêël Europao meesleekt. In die waoge van nog gêên 10 m2 hè me aalles: waoter, electricitaait en gas. Een 2-persoons bed, een zithoeksie, een aarechie en zôdwaer 'n badcellechie met een wastaofeltjie en 'n wc-chie. "Gezellig, hee" zegge me dan dikkels tege mekaor. Van de week vroege we ons af op hoevel aanderande campings we al hebbe gestaon. Mense, mense, je schrik ie wild as ie dat is op gao noeme. Dikkels sliepe we mor êên nachie op een plek, omdà me op deorraais wazze, mor dat tel ok mee.

Mè gemak kwamme we al gauw tot enkele tientalle campings. Wie weet komme we mè wat naedenke wel over de honderd of over de paor honderd. Ooit stinge we is hêêmel allêên op een veldjie in Oôsterijk. Toe kwamme we trug van 'n vekansie in toe nog Joego-Slaovië mè 17.000 kampeerdere op êêne camping. Dat was een aareg langgerekte camping langs de kust. Van dat campingpraotjie gonge we makkelijk over naer de hotels waer we ooit gewist wazze. En hoevel keer hê me geslaepe op een vreemd bed in 'n hotel? Onvergetelijk slecht soms. Zôôas dat hotellechie in Perijs. Sjongejonge ... Wat een aaremoej! Een kaomer vâ niks en 'n badkaomertie van nog minder. Ongelijke, kraokende vloere. Eên klaain raompie dat uitkeek op een binneplaetsie van 'n paor vierkante meter en haalef donker was. Tot overmaat van ramp was 't onbijt ok nog kaorig. 't Aandere uiterste was dat poepie sjieke hotel op Fuerteventura toe me 50 jaer getrouwd wazze. Wat een luxe en wat een onvoorstelbaore verwennerije. Onvergetelijk!

Voor ons aallebaai zijn de decemberraaisies van de HVS een ampart hêêfstuk gewist. Wat hê me dikkels genote van 'n mooie stad zôôas Berlin, Luxemburreg, Trier, Brugge, Gent, en Mechele. Ok in aaiige land hê me veul moois gezien, o.a. in Limburreg en Ootmarsum. Wat hebbe we gesmuld in bezondere hotels en veraal: wat hebbe we veul gelache. Wat een mooie herinneringe geve aal die uitjies en vekansies. Van de week zee 'n vrouw op de camping: "Ik kijk vanaf dag êên alweer uit naer d'n dag dà 'k weer naer huis gaot!" Daer snap ik hêêmel niks van. Ik kijk alweer uit naer de vollegende vekansie. En eh ... dat prachtige, groene beljartlaoke hier is wel tetaol veraanderd. In 'n goudgeel stoppelhooiveld!

Korsjonnoo

Verschroeiide vlakke van de camping ...

